

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/44/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123013361
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123013361.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXXX/X, C., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.01.2024, č. k. 105PP/91/2023-60, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.03.2024 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo dňa 10.01.2024, č. k. 105PP/91/2023-60, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) o podmienecné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 04.06.2019, sp. zn. 2T/92/2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice, zo dňa 12.10.2020, sp. zn. 2T/92/2018.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienecné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak ani jedna materiálna podmienka.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku okresný súd uviedol, že v danom prípade sa táto nejavila ako splnená. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplynuli konkrétne relevantné negatívne poznatky týkajúce sa správania odsúdeného počas celého výkonu trestu odňatia slobody (je zaevidované, že opakovane sa u neho objavili nedostatky v dodržovaní osobnej hygieny, opakovane nevenoval pozornosť potrebe obmeny odevných zvrškov, opakovane sa odmietol podrobiť plošnému skriningovému testovaniu na infekčné ochorenie, po stabilizácii správania bol dňa 12.07.2021 umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „C,“ kde správanie a vystupovanie nebolo na požadovanej úrovni, opakovane sa u odsúdeného objavili nedostatky v dodržovaní osobnej hygieny, opakovane nemal poriadok v osobných veciach, opakovane podával nepravdivé informácie, počas kontroly nemal u seba povolené veci, opakovane nedodržiaval časový rozvrh dňa a fyzicky napadol spoluodsúdeného. Dňa 30.11.2022 bol opakovane umiestnený späť na oddiel s bezpečnostným režimom, jeho správanie a vystupovanie po opätovnom umiestnení na oddiel s diferenciačnou skupinou „C“ možno aktuálne hodnotiť ako stabilizované, až na zaevidovaný poznatok, že počas kontroly nemal povolené veci, príkazy a nariadenia príslušníkov teda nie vždy rešpektoval a plnil, v kolektíve spoluodsúdených sa zúčastnil konfliktných situácií, v osobných veciach si nie vždy udržiaval primeraný poriadok, nie vždy chodil riadne upravený a ustrojený. Základné hygienické návyky nemá nedostatočne osvojené, v interakčných vzťahoch sa u neho v minulosti opakovane vyskytlo problémové správanie, kedy vyvolával konfliktné situácie s inými odsúdenými a z toho dôvodu sa dostal do verbálnych a fyzických konfliktov, disciplinárne odmenený doposiaľ nebol, má vykázané dva disciplinárne tresty, tretí disciplinárny trest uložený odsúdenému dňa 13.04.2021 mu bol dňa 13.12.2023 podľa vyjadrenia

zástupcu ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí zahladený, počas výkonu trestu ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou neprejavil záujem o zapojenie sa do vzdelávacieho procesu, voľný čas trávi prevažne pasívnym spôsobom, sleduje televízne vysielania a odpočíva, do akcií organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa nezapája, záujmovú sféru ani svoj potenciál ďalej nerozvíja, naposledy bol krátkodobo pracovne zaradený od 06.08.2020 do 12.08.2020 na pracovisku v ústave s dohľadom - Terminals, odkiaľ bol vyradený z dôvodu nepodávania požadovaných výkonov, jeho pracovná morálka na jednotlivých pracoviskách bola hodnotená na podpriemernej úrovni, aktuálne nie je pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí, ako aj vlastného nezájmu, počas výkonu trestu odňatia slobody udržiava kontakt s rodičmi, pričom vo väčšine prípadov ide iniciatíva ku kontaktu zo strany rodičov, tí pravidelne kontaktujú ÚVTOS so žiadosťou, aby sa im syn ozval, jeho očakávania sú pasívne, závislé od podpory rodičov, pričom on sám doposiaľ neprejavil snahu o osamostatnenie sa a aktívny prístup k vytýčeniu reálnych cieľov do ďalšieho života, doposiaľ teda neprišlo k skutočnej náprave a zmene jeho vnútorného postoja k trestnej činnosti, o čom svedčia okrem iného aj vykázané disciplinárne tresty a poznatky o nerešpektovaní interných predpisov a noriem, aktuálne stabilizovaný trend v správaní a súvisiace zahľadnenie predchádzajúcich disciplinárnych trestov z minulosti tiež súvisia najmä s celkovým pasívnym nastavením odsúdeného, ktorý si však aktívne nevytvára podmienky na ich rýchlejšie zahľadnenie a zlepšenie si východiskovej pozície k podmienenému prepusteniu. S prihliadnutím na skutočnosti uvedené v hodnotení riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, nejasnú históriu abúzu návykových látok a vybrané osobnostné charakteristiky, nie je možné v súčasnosti zaručiť, že po prípadnom podmienenom prepustení bude viesť riadny život. V závere hodnotenia riaditeľa ÚVTOS bolo konštatované, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie. Súčasne v ňom bolo uvedené, že odsúdený neplní ciele stanovené programom zaobchádzania, resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti. Postoj odsúdeného k jeho predchádzajúcej trestnej činnosti je nedostatočne kritický, zo svojich zlyhaní obviňuje najmä otca a skutočnosť, že ho podľa neho nedostatočne finančne podporoval, odsúdený si z uloženého trestu nedokázal vyvodit' pre seba ponaučenie do budúcnosti. Možno tak konštatovať, že odsúdený svojím konaním a postojom počas celého výkonu trestu odňatia slobody dostatočne nepreukázal ani tú skutočnosť (zákonnú podmienku), že by plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie. K uvedenému záveru dospel okresný súd napriek tomu, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Nesplnenie druhej materiálnej podmienky okresný súd odôvodnil tým, že u odsúdeného existuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy (u odsúdeného bolo vyhodnotené stredné riziko recidívy trestnej činnosti). Negatívny charakter má v tomto smere aj správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, i keď v minulosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Podmienené zastavenie trestného stíhania odsúdenému, ani následný trest odňatia slobody, ktorého výkon bol odsúdenému podmienenčne odložený s probačným dohľadom nevedol u odsúdeného k dostatočnej pozitívnej zmene jeho správania a samotnej náprave v tom smere, aby sa opakovane nedostal do rozporu so zákonom. Povaha trestných činov (dvoch prečinov) spáchaných odsúdeným, pre ktoré je aktuálne vo výkone trestu a z neho vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k opakovanému páchaniu trestných činov, spolu so závermi hodnotenia riaditeľa ÚVTOS podľa ktorého odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy. Možno preto konštatovať, že nebol ešte dosiahnutý taký stupeň nápravy odsúdeného, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré u neho viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a teda aktuálne nie je splnený ani predpoklad vedenia riadneho života na slobode. Okresný súd v čase rozhodovania nevzhladol dostatočný stupeň resocializácie u odsúdeného, čo by odôvodňovalo podmienenčne ho prepustiť na slobodu bez potreby vykonať zvyšok trestu odňatia slobody. Uvedený skutkový a právny záver má okresný súd napriek tomu, že odsúdený má druhý z postupne uložených a nariadených trestov odňatia slobody vykonať už dňa 26.10.2024. V prípade odsúdeného je teda resocializačná prognóza nepriaznivá a je možné zhodnotiť, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí doposiaľ dostatočne takým výchovným vplyvom, aby bol schopný viesť na slobode riadny život. V jeho prípade prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Niet prečo sa rozumne domnievať, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel.

K argumentom obhajoby okresný súd uviedol, že správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody odôvodnené jeho zdravotným stavom, samo o sebe neumožňuje, aby okresný súd návrhu odsúdeného vyhovel. Pre správanie a vystupovanie odsúdeného vo výkone trestu, jeho pasívne nastavenie, ako aj jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti možno len ťažko predpokladať, že by sa aktívne a dobrovoľne podrobil potrebnej a vyžadovanej liečbe na slobode. Liečba, ktorá je v súčasnosti odsúdenému poskytovaná v ústave na výkon trestu je adekvátne, nevyhnutná pre stabilizáciu jeho správania a zdravotného stavu. Aj v situácii, že sa správanie odsúdeného zlepšilo, je nevyhnutné z jeho strany vykonať zvyšok trestu odňatia slobody, aby sa v rámci možností ústavu na výkon trestu dokázalo zabezpečiť primerané dovŕšenie nápravy odsúdeného.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátorka vzdala práva podať sťažnosť, avšak odsúdený ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia zahlásil sťažnosť.

Zahlásenú sťažnosť odsúdený odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Foltána (ďalej len obhajca) písomným podaním doučeným okresnému súdu 13. februára 2024. Obhajca v sťažnosti namietal, že sa oboznámil s hodnotením riaditeľa ÚVTOS, v ktorom neodporúčal odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu. Odôvodnil to správaním odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. V rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.01.2024 však poukázal na skutočnosť, že nebola zodpovedaná otázka, či správanie a vystupovanie odsúdeného nie je spôsobené jeho zdravotným stavom. Zodpovedanie tejto otázky hrá kľúčovú rolu pri hodnotení správania odsúdeného ako aj pri rozhodovaní o jeho žiadosti o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Ak zdravotný stav a jeho liečba ovplyvňujú jeho správanie, nie je možné vysloviť, že odsúdený nespĺňa podmienky prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, pretože nedodríava povinnosti. Pokiaľ jeho zdravotný stav má vplyv na jeho správanie, nie je možné tvrdiť, že nedodríava povinnosti preto, že nechce, ale je potrebné si uvedomiť, že odsúdený v tomto prípade nie vlastnou vinou sa nachádza v situácii, kedy nie je schopný tieto dodržiavať, a potom takéto správanie nie je možné pripisovať na ťarchu odsúdeného.

Z výpovede svedkyne F. F. G. vyplýva, že nastúpila iba 01.10.2023, a teda v súvislosti so zdravotným stavom odsúdeného sa vedela vyjadriť iba k obdobiu november a december 2023. Taktiež uviedla, že nemá k dispozícii kompletnú zdravotnú dokumentáciu odsúdeného, má iba svoje záznamy, ktoré si urobila s odsúdeným. Jeho stav považuje nateraz za kompenzovaný (posúdila z toho, že pri dvoch kontrolách nepozorovala psychotické zmeny a psychotickú poruchu). Ďalej uviedla, že vie, že odsúdený bol hospitalizovaný v Trenčíne v roku 2022 a odvtedy má nastavenú medikáciu, pričom si myslí, že odsúdený potrebuje pravidelnú medicínsku starostlivosť. Vo vzťahu k zdravotnému stavu odsúdeného F. F. G. uviedla, že podľa záverov z Nemocnice v Trenčíne pre odsúdených, odsúdený trpí akútnou prechodnou psychotickou poruchou, ku ktorej môže dochádzať, napr. u pacientov, ktorí majú poruchu osobnosti. F. F. G. poukázala na to, že choroba odsúdeného môže mať vplyv na jeho celkové správanie. Poukazuje na skutočnosť, že psychóza je spoločný pojem pre skupinu porúch, resp. príznakov, ktorých spoločnou charakteristikou je, že vedú k závažnému porušeniu schopností človeka správne vnímať realitu schopností ovládať a riadiť vlastné správanie.

Z vyššie uvedených dôvodov obhajca žiadal, aby bol oboznámený celkový zdravotný stav odsúdeného a aby bola vypočítaná ošetrujúca lekárka odsúdeného z Nemocnice pre odsúdených v Trenčíne, aby bolo možné vyvodiť komplexný a reálny záver o jeho zdravotnom stave a o vplyve jeho zdravotného stavu na správanie odsúdeného. Okresný súd však vykonanie obhajobou navrhnutých dôkazov odmietol, pričom vykonanie uvedených dôkazov obhajca považuje za nevyhnutné a kľúčové. Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie - odmietnutie vykonania navrhnutého dôkazu tým, že podľa jeho názoru je možné dané okolnosti zistiť inými dôkazmi. S touto argumentáciou okresného súdu sa obhajca nestotožnil, nakoľko z vykonaného dokazovania je zrejmé, že zdravotný stav odsúdeného nebol dostatočne preverený a oboznámený. Svedkyňa F. F. G. sa nevedela vyjadriť k podstatným skutočnostiam o zdravotnom stave a liečbe odsúdeného, nakoľko ho ošetruje len cca 2 mesiace a nemá k dispozícii ani celkovú zdravotnú dokumentáciu odsúdeného. Je dôležité poukázať aj na to, že odsúdený bol psychiatricky liečený už aj v minulosti ešte keď bol maloletý.

Je potrebné si uvedomiť a vyhodnotiť skutočnosť, že odsúdený nie vlastnou vinou neplní povinnosti, neukladá si veci ako a kde treba, nespráva sa tak, ako sa od neho vyžaduje, ale toto všetko je dôsledok jeho choroby, resp. nepriaznivého zdravotného stavu a odsúdený za to nemôže. V prípade, ak zdravotný stav odsúdeného bude ignorovaný, resp. nebude sa naň prihliadať pri rozhodovaní o jeho podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, odsúdený nikdy nebude mať šancu, aby bol podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pretože, ako už opakovane uviedol, odsúdený nie vlastnou vinou nedokáže plniť povinnosti a správať sa podľa očakávaní. Od chorých ľudí nemožno očakávať nápravu v tom smere, že sa polepšia.

Navrhol, aby krajský súd v plnom rozsahu zrušil napádané uznesenie okresného súdu a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že prikáže okresnému súdu vykonať obhajobou navrhované dokazovanie, a to oboznámiť celkový zdravotný stav odsúdeného a vypočítať ošetrojúcu lekárku odsúdeného z Nemocnice pre odsúdených v Trenčíne, eventuálne, aby krajský súd postupom podľa 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku v plnom rozsahu zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a vo veci sám rozhodol tak, že odsúdeného podmienične prepustí z výkonu trestu odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou a s dohľadom.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažností podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku, preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená – odsúdený, v zákonom stanovenej lehote. Zároveň preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil aj to, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmieničné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už dve tretiny z trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre zločin (v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona) vykonal.

Okresný súd správne vyhodnotil, že správanie odsúdeného vo výkone trestu nepreukazuje polepšenie tak, aby bolo možné dospieť k záveru, že táto podmienka je splnená v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona. Aj krajský súd vychádzal zo záverov hodnotenia riaditeľa ÚVTOS. Správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo na požadovanej úrovni v predchádzajúcom ÚVTOS. Dňa 14.07.2020 bol odsúdený premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde opäť jeho správanie a vystupovanie nebolo na požadovanej úrovni. Opakovane sa u odsúdeného objavili nedostatky v dodržovaní osobnej hygieny, nevenoval pozornosť potrebe obmeny odevných zvrškov a opakovane sa odmietol podrobiť plošnému skríninogovému testovaniu na infekčné ochorenie. Z dôvodu odmietania plnenia svojich zákonných povinností bol dňa 28.04.2021 premiestnený na oddiel s bezpečnostným režimom. Neskôr, po stabilizácii správania a pominutí dôvodov na takéto umiestnenie bol dňa 12.07.2021 umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „C“. Správanie a vystupovanie na uvedenom oddiele nebolo na požadovanej úrovni, opakovane sa u odsúdeného objavili nedostatky v dodržovaní osobnej hygieny, opakovane nemal poriadok v osobných veciach, opakovane podával nepravdivé informácie, počas kontroly nemal u seba povolené veci, opakovane nedodržiaval časový rozvrh dňa a fyzicky napadol spoluodsúdeného. Na základe uvedených nedostatkov bol dňa 30.11.2022 opakovane umiestnený späť na oddiel s bezpečnostným režimom. Po následnej stabilizácii jeho správania bol dňa 20.02.2023 opäť umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „C“, kde sa nachádza doposiaľ. Príkazy a nariadenia príslušníkov teda nie vždy rešpektoval a plnil, v kolektíve spoluodsúdených sa zúčastnil konfliktných situácií. V osobných veciach si nie vždy udržiaval primeraný poriadok, nie vždy chodil riadne upravený a ustrojený. Základné hygienické návyky nemá dostatočne osvojené. V minulosti sa opakovane u neho vyskytlo

problémové správanie, kedy vyvolával konfliktné situácie s inými odsúdenými a z toho dôvodu sa dostal do verbálnych a fyzických konfliktov. Disciplinárne odmenený nebol a má v súčasnosti vykázané 2 disciplinárne tresty.

Odsúdený sa nezapojil do vzdelávacieho procesu ani do kultúrno-osvetovej činnosti, záujmovú sféru ani svoj potenciál nerozvíja. Z pracoviska bol vyradený pre nepodávanie požadovaných pracovných výkonov. Pracovná morálka bola na podpriemernej úrovni. Kontakt s odsúdeným iniciujú rodičia. V zaobchádzaní je aplikovaný individuálny prístup zameraný na dodržiavanie interných predpisov, ustrojenosti a hygieny. Individuálne poradenstvo sa zameriava na zmenu hodnotového rebríčka, prijatie spoločenských morálnych zásad a plánovanie reálnych životných cieľov. Je motivovaný k aktívnemu tráveniu voľného času a udržiavaniu fungujúcich sociálnych kontaktov s rodinou. Odsúdený neplní stanovené ciele programu zaobchádzania. Postoj odsúdeného k jeho predchádzajúcej trestnej činnosti je nedostatočne kritický, zo svojich zlyhaní obviňuje najmä otca a skutočnosť, že ho podľa neho nedostatočne finančne podporoval. Jeho očakávania sú pasívne, závislé od podpory rodičov, pričom on sám doposiaľ neprejavil snahu o osamostatnenie sa a aktívny prístup k vytýčeniu reálnych cieľov do ďalšieho života. Doposiaľ teda neprišlo k skutočnej náprave a zmene jeho vnútorného postoja k trestnej činnosti, o čom svedčia okrem iného aj vykázané disciplinárne tresty a poznatky o nerešpektovaní interných predpisov a noriem.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, okresný súd správne a v súlade so zákonom dospel k záveru o tom, že žiadna z objektívne zistiteľných skutočností nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu odsúdený bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený má v odpise registra trestov zaznamenané celkom štyri odsúdenia. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený už v minulosti mal možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, avšak počas doby, kedy bol na slobode, prejavoval opakované sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Krajský súd pripomína, že ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený, po podmienenom prepustení, povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu.

Podmienené prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

K námietke odsúdeného, že okresný súd neprihliadol na zdravotný stav odsúdeného, ktorý mu bráni v plnení svojich povinností, a že v tomto smere ani nevykonal dostatočné dokazovanie, krajský súd konštatuje, že ide o námietku bezpredmetnú. Okresný súd vykonal ohľadne zdravotného stavu odsúdeného dostatočné dokazovanie, keď na verejnom zasadnutí vypočul svedkyňu F. F. G.. Z výpovede F. F. G. je zrejmé, že táto má o zdravotnom stave odsúdeného prehľad od novembra 2023, kedy bola v kontakte s odsúdeným, pričom počas tohto času je zdravotný stav odsúdeného stabilizovaný a na jeho žiadosť bola dokonca jeho liečba o niečo ponížená. Jeho zdravotný stav nevyžaduje navýšenú medicínu alebo zdravotnú intervenciu. U odsúdeného je prítomná akútna prechodná psychotická porucha. To je ochorenie bez príznakov schizofrénie, ku ktorému môže dochádzať aj u pacientov, ktorí majú napr. poruchu osobnosti a môže sa prechodne ako keby zdekompensovať do psychotického stavu, ktorý sa po určitom čase alebo medicíne upraví, a znovu sa dostáva k normálu. V medicíne pokračovala preto, lebo neuroleptikum stabilizuje aj afektivitu u pacienta a zjavne to malo dobrý efekt na odsúdeného. Podľa svedkyne choroba môže mať síce vplyv na celkové správanie odsúdeného, avšak čo sa týka vzťahu k tej spomínanej poruche u odsúdeného by to nemalo mať vplyv. Vplyv na správanie môžu mať aj osobnostné črty. To znamená, že svedkyňa pri obidvoch kontrolách nepozorovala psychotické zmeny a psychotickú poruchu, jeho stav je kompenzovaný, čo sa týka menovanej poruchy. Hospitalizovaný bol v roku 2022 a vtedy mu bola nastavená liečba a odvtedy táto liečba trvala. Potrebuje pravidelnú medicínsku starostlivosť.

Krajský súd tak z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že od roku 2022 kedy sa nachádzal odsúdený v nemocnici bol stabilizovaný liečbou, ktorá bola natoľko úspešná, že v súčasnosti bola odsúdenému dokonca ponížená, teda jeho zdravotný stav bol stabilizovaný a nemohol mať rozhodujúci vplyv na neplnenie si povinností odsúdeným vo výkone trestu odňatia slobody a u odsúdeného sú to prevažne jeho povahové črty, ktoré zapríčiňujú neplnenie si stanovených povinností, na ktorých zmene odsúdený aktívne nepracuje, čo vyplýva z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS. Okrem toho u odsúdeného je potrebné dodržiavať nariadenú liečbu, pričom nie je možné vysloviť odôvodnený predpoklad, že bez väzenského režimu sa odsúdený bude dobrovoľne zúčastňovať tejto liečby aj na slobode, pričom ani vplyv jeho rodičov takýto predpoklad nemôže zaručiť, nakoľko ho nevedeli usmerniť ani pred výkonom trestu odňatia slobody, keď sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti.

Navyše krajský súd dodáva, že samotný zdravotný stav odsúdeného nie je zákonnou podmienkou, na základe ktorej je možné prepustiť odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za účelom nástupu na liečenie, na taký účel slúži iný inštitúty trestného práva, a to prerušenie výkonu trestu na návrh riaditeľa podľa § 412 ods. 3 Trestného poriadku.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.